

# l'ateneu

ORDAL

agost 2000

núm. 30



**20 anys de ballets**

---

EDITORIAL	1
INFORMACIÓ DE L'ATENEU	2
SALUT	4
EDUCACIÓ	6
VOCABULARI POLÍTIC	7
CUINA	8
DE TOT UNA MICA	9
SECCIÓ DE PEL·LÍCULA	11
ASTRONOMIA	12
FELICITATS	13
FET A CASA	15
NOTICIARI ORDALENC	20
MÚSICA	23
BÚSTIA	24

---

Per a la publicació de qualsevol carta o article, l'escrit ha d'anar signat per l'autor o amb pseudònim. Estaran mecanografiats, a doble espai, a una sola cara i en català.

---

DIRECCIÓ: Junta Directiva  
COORDINADOR: Magí Vendrell  
REDACCIÓ: Cèlia Vendrell  
M<sup>a</sup> Àngels Curto  
Kim Mensa  
Mariàngels Buira  
DISSENY: Xavier Rosell  
PORTADA: Montserrat Ibàñez  
TRACTAMENT  
D'IMATGES: Xavier Rosell  
TIRATGE: 275 exemplars  
EDITA: L'Ateneu Ordalenc  
Av. Barcelona, 47  
08739 Ordal

---

L'Ateneu no es fa responsable del contingut dels treballs publicats i signats pels autors respectius, ni en comparteix necessàriament el criteri.

## editorial

Estem a les portes de la Festa Major del 2000. De ben segur que cada ordalenc i ordalenca té moments per recordar en aquestes dates i també per a celebrar.

Quan arriba la Festa gran del nostre poble, el folklore n'esdevé un dels grans protagonistes. Enguany els ballets de nens i nenes compleixen 20 anys de continuïtat, l'any passat va complir 5 anys l'Escurcerot i la colla de Diables, i no ens oblidem pas de la colla de Geganters, acompanyats dels capgrossos i els grallers i timbalers, que en fa ja molts, d'anys, que ens alegren la Festa. També és tradicional el pregó, que ha anat variant la trajectòria al pas del temps. Actualment són pregoners els i les representants d'una o més generacions, o bé dels grups que representen el folklore.

Amb tot això és clar que tots desitgem que les nostres tradicions es mantinguin i any rere any les puguem gaudir per la Festa Major o seguint llurs actuacions en els diferents pobles de la comarca i Catalunya.

És important de no perdre-les, i en tot cas que aquells que hi estan al davant vetllin també per tal que es vagin renovant i adaptant als temps actuals.

La revista *L'Ateneu* també evoluciona, i per això busca nova imatge, nou disseny per tal de fer-se més atractiva, i per això vol donar prioritat a la fotografia; però no es vol canviar només el disseny, sinó incorporar altres novetats com la de notícies del poble. Per aquest motiu ens interessa la vostra ajuda de cara als propers números: no ens cansarem de repetir que la revista té la vida que vosaltres li doneu amb la vostra col·laboració.

Aquestes novetats hi són especialment gràcies al suport de la Junta de l'Entitat l'Ateneu, que ha destinat més pressupost perquè això fos possible.

Entre tots ho farem tot, cadascú amb les seves eines: il·lusió en fer les coses per als altres, col·laboració per ajudar a tirar endavant idees i il·lusions, compromís per mantenir i avançar, suport econòmic, pinya quan faci falta.

la redacció

## Memòria d'activitats realitzades

### *Sortida a la Passió d'Esparreguera*

El passat dia 9 d'abril l'Ateneu Ordalenc va organitzar una sortida per anar a veure aquesta obra tan arrelada a les festes de Setmana Santa. Tothom s'ho va passar molt bé, tant al teatre com en el dinar.

### *Festa de l'arbre*

Enguany, l'Ateneu Ordalenc va proposar a l'Ajuntament de Subirats l'arranjament de la plaça de la Creu, més concretament al voltant de la Creu.

El dissabte dia 6 de maig, ens vàrem aplegar socis, pares i fills per tal d'acabar de netejar i plantar les flors adients. La festa per a la mainada va ser organitzada per l'Esplai Sol Naixent, i es va arrodonir amb una xocolatada per a tothom, amb la col·laboració de la M<sup>a</sup> Rosa Llorens. Diumenge dia 7 de maig al migdia, la Cobla Empòrium de Girona ens va oferir una ballada de sardanes a la mateixa plaça, i al vespre vàrem gaudir d'un magnífic ball a la sala de l'Ateneu Ordalenc.



### *Curs de català*

Ja entrat el mes de juny, tal com estava previst, el primer curs de català organitzat per l'Ateneu Ordalenc va arribar a la seva fi. Aquest curs ha estat de 24 hores de durada, ja que es va començar al mes de febrer, i no per això ha deixat de ser intens i profitós. Tant l'alumnat com la professora han gaudit d'una experiència inoblidable, on tothom ha adquirit bons coneixements. Per acabar d'arrodonir, els alumnes van organitzar un sopar al restaurant El Cellar d'Ordal, lloc on la professora va fer entrega dels diplomes corresponents a aquest primer curs.

### *Sopar Revetlla de Sant Joan*

Tal com ja estava anunciat, l'Ateneu Ordalenc va oferir un sopar-revetlla amenitzat pel grup Rico-Rico. Tot i que al poble d'Ordal hi havia organitzades dues revetlles més, voldríem destacar el suport dels socis que van assistir al sopar-revetlla organitzat per l'Ateneu Ordalenc. Tots junts vàrem passar una vetllada molt agradable, amb un bon sopar i un animat ball.

### **ESDEVENIMENT SOCIAL ORDALENC**

La Junta de l'Ateneu Ordalenc, en reunió celebrada el passat dia 19 de juny del 2000, ha acordat per unanimitat fer públic el desig de felicitat, pau i amor envers els qui, durant molts anys, han estat al capdavant d'aquesta Entitat, na Mariàngels Buiria i en Miquel Pi.

**ENHORABONA PEL VOSTRE ENLLAÇ I PER MOLTS ANYS!!!!!!!!!!!!!!**

## **ACTIVITATS PREVISTES**

Com a plat fort d'estiu, us informarem de la gran majoria d'activitats previstes per a la Festa Major, que enguany es celebra els dies 4, 5, 6, 7 i 8 d'agost. Per tenir més informació i els horaris de les diferents activitats que es realitzaran, cal que consulteu al Programa de Festa Major que es va passar en la capta del dia 22 de juliol.

### ***Divendres dia 4***

- Semifinals i gran final del IV Torneig Local de Futbol Sala
- Correfoc inici de la Festa Major
- Nit jove amb l'actuació de La Factoria del Ritme



### ***Dilluns dia 7***

- Passejada en bici
- Concert vermut amb l'Orquestra Internacional Marina
- Tir amb carrabina
- Sardanes amb l'Orquestra Internacional Marina
- Gran concert i ball de gala amb l'Orquestra Internacional Marina

### ***Dimarts dia 8***

- Parc infantil
- Pallassos
- Xocolatada
- Ball de l'entrepà amb Empordà Fusió
- Traca fi de Festa Major 2000

### ***Dissabte dia 5***

- Matinades amb la xaranga Lo Perkal
- Finals dels campionats de futbolí i diana
- Escacs
- Futbol sala sènior
- Campionat de truc
- Gran Correfoc de Festa Major
- Concert i ball de nit amb l'Orquestra Constellation

### ***Diumenge dia 6***

- Pregó de Festa Major
- Ballets folklòrics
- Ball de tarda amb Tropik Show
- Havaneres amb Els Pirates



Després d'aquesta Festa Major tan intensa, us desitgem que passeu unes agradables vacances d'estiu i que carregueu bé les piles, ja que al setembre, i més concretament en la Diada Nacional de Catalunya us tenim preparada una ballada de sardanes a la tarda amb la Cobla Mediterrània.

I si encara us queden forces, què us sembla si organitzem un sopar de castanyada??? Doncs ja està fet!!!!





# L'úlcer a d'estómac

## L'ESTÓMAC I EL DUODÈ

L'estómac és una mena de bossa formada per un múscul i en forma de gaita gallega. Aquesta bossa muscular està folrada per una gruixuda capa envellutada, amb la funció de produir una capa gruixuda de moc espès i d'1 a 5 litres de suc gàstric (líquid). La funció de l'estómac és emmagatzemar aliment, remoure'l i amassar-lo per fer una bola que, un cop feta, digereix tots els compostos alimentaris.

La musculatura de l'estómac s'utilitza per moure i amassar els aliments (com si fos una formigonera). Durant aquest procés s'afegeix suc gàstric per tal que els diferents components (àcid clorhídric, hormones, pepsina...) converteixin els aliments en elements molt senzills per tal que puguin ser absorbits per la capa envellutada i puguin passar a la sang per ser aprofitats per l'organisme. El moc té funció de protegir les parets de l'estómac.

L'estómac està tancat en els seus extrems per unes vàlvules que, a mode de portes, s'obren i es tanquen per controlar el pas dels aliments. La vàlvula més inferior ens comunica amb la primera part de l'intestí prim, anomenat duodè, que és molt semblant a l'estómac, però més estret (com un tub) i amb funcions similars.

**L'ÚLCERA** és una ferida que es pot obrir en l'estómac o el duodè. Aquesta ferida pot ser superficial o profunda, i en ocasions és tan profunda que pot fer un orifici considerable. Aquesta ferida s'obre perquè hi ha elements que agredeixen les parets de l'estómac o del duodè, encara que aquestes parets estiguin encoixinades per una gruixuda capa de vellut i moc.

Els elements agressors més freqüents són:

- La quantitat i proporció d'àcid segregat en el suc gàstric, el qual pot "cremar-ne" les parets.
- Aliments que prenem i "irriten" les parets de l'estómac (alcohol, cafè...) així com el tabac.
- Medicaments per eliminar el dolor i la inflamació, fonamentalment (aspirina, antiinflamatoris, etc.).
- Infeccions de l'estómac. Tant a l'estómac com al duodè s'hi ha trobat un bacteri anomenat *helicobacter pylori*, que irrita i pot ocasionar una ferida.

L'úlcer a, com tota ferida, produeix dolor i un seguit de símptomes com poden ser: ardor, sensació d'"estómac buit", nàusea i/o vòmits, o dolor en la boca de l'estómac.

Aquests símptomes normalment varien en intensitat i en qualitat amb la ingesta d'aliments, depenent d'on es localitzi l'úlcer a (a vegades augmenten els símptomes després de menjar i en altres vegades disminueixen).

Com tota ferida o lesió, a vegades l'úlcer a sagna, la qual cosa es pot apreciar amb la femta, que és de color negre o semblant al "pòsit del cafè". Si la ferida és molt gran, pot acabar formant un forat en la paret de l'estómac o el duodè i provocar una situació de dolor intens i una hemorràgia important (la qual es pot apreciar per un vòmit de sang), i, en definitiva, una situació d'urgència.

Tota ferida tendeix a cicatritzar i curar-se. Si no és tractada l'erosió d'aquestes parets, es pot arribar a una situació severa com la que s'ha exposat anteriorment.

## COM ES DIAGNOSTICA

En el moment que el pacient presenti símptomes suggerents de patir una úlcera, cal que vagi al seu metge. Si l'erosió de les parets s'atura a temps, es podrà evitar la formació d'un orifici. És fonamental que el metge explori el pacient i l'interrogui respecte dels símptomes, ja que l'explicació dona una informació valuosa de la malaltia amb què ens trobem. Hi ha diferents mètodes per tal de veure com estan l'estómac i el duodè:

- **Radiografia.** En aquest cas s'anomena *trànsit gastroduodenal* i per realitzar-la cal prendre prèviament una espessa "papilla". Aquesta tècnica s'utilitza cada vegada amb menys freqüència, ja que, si les erosions són molt petites, poden passar desapercebudes.

- **Endoscòpia gàstrica,** duodenal o esofàgica (segons la part de l'aparell digestiu que es tracti). Es realitza introduint a través de la boca un tub petit amb una llum i una petita càmera. El pacient està prèviament relaxat mitjançant medicació, però no anestesiats; no és una prova dolorosa, tot i que provoca sensació de nàusea i malestar. A més de visualitzar les estructures, serveix per recollir durant la seva realització, petites porcions de l'estómac i el duodè per analitzar-les (biòpsia).

En nombroses ocasions cal descartar que tinguem una infecció produïda pel bacteri *helicobacter pylori*. Per això, si ens fan una biòpsia durant l'endoscòpia, el metge ho pot investigar fàcilment. El test de l'alè és una prova senzilla per esbrinar si tenim o no l'esmentat bacteri. Es realitza fent exhalar l'alè al pacient, i s'analitza per si existeixen determinades substàncies per a l'*helicobacter pylori*.

## COM ES TRACTA

Acudir a temps al metge, així com seguir les seves instruccions, és fonamental per a la cicatrització i curació de l'úlcera. El metge ens pot prescriure diversos tipus de tractament:

Tractament per a minvar la quantitat d'àcid de l'interior de l'estómac: antiàcid, antisegregadors d'àcid (antagonistes H<sub>2</sub>, com ranitidina, o inhibidors de les bombes de protons).

Tractament per eliminar la bacteri *helicobacter*: són antibiòtics que s'han de prendre juntament amb els antisecretors d'àcid.

## MESURES FONAMENTALS PER ALS PACIENTS

Acudir al metge al més aviat possible i seguir les seves instruccions correctament.

Prendre la medicació correctament en dosi i temps. Vigilar i tenir cura de la dieta: és preferible condimentar poc els menjars, menjar poques quantitats i amb més freqüència.

Suprimir el cafè i l'alcohol.

No prendre medicaments agressius per a l'estómac, o consultar sobre aquests el metge en el cas que dubtem. Els medicaments més agressius són utilitzats per al dolor i la inflamació (aspirina...). No fumar perquè retarda la cicatrització de l'úlcera.

No prendre llet amb excés, perquè estimula la secreció de l'estómac.

Procurar reduir l'estrès i disminuir l'ansietat.

Descansar convenientment. Dormir un nombre d'hores suficients.

El consell fonamental és que la prudència i la mesura han de prevaldre en tots els aspectes de la nostra vida. "Ser prudent genera equilibri i l'equilibri genera salut".

*Isidre Bages*  
metge





## la fi de curs

# educació

Les escoles del nostre municipi, l'escola Subirats de Lavern, la Sant Jordi de Sant Pau i l'escola Montcau d'Ordal, ens vàrem reunir per tercer any consecutiu a la festa de fi de curs organitzada per les AMPA de les tres escoles.

Tant pares com mares, alumnes i mestres ens ho vàrem passar d'allò més bé. Feia goig de veure aquesta "trilogia" ballant al mig de la pista.

Després de tot un curs d'esforços treballant per l'educació dels infants, cadascú amb el seu càrrec i responsabilitat, allà érem tots éssers que gaudíem d'estar junts passant-ho bé.

El diumenge 11 de juny celebràvem la fi de curs de l'escola Montcau d'Ordal, i val a dir que va ser tot un èxit d'assistència.

També van ser un èxit totes les actuacions fetes pels diferents cursos d'alumnes i dirigides per les mestres de cada curs.

Pensem que tots hem d'anar en una mateixa direcció perquè el futur dels nostres fills i filles sigui ple d'il·lusió i de possibilitats de caminar segurs per la vida, per això tots hem de treballar junts i unir esforços totes plegats: la família, els mestres i l'entorn social.

I com que és bo ser agraïts, i nosaltres ho estem dels mestres que estan al nostre costat en l'educació dels nostres fills i filles, vam obsequiar-los amb un senzill escrit:

*"La diferència de cada nen és per nosaltres el punt de partença de moltes possibilitats; no sols d'un seguit d'incapacitats".*

*"Tot nen té un tresor a dintre, tot nen té dret a trobar l'ajuda que li permeti esdevenir al màxim capaç per abastar tota la vida".*

L'escrit acabava en caire de diploma:

*"En agraïment per fomentar l'estimació pel treball ben fet als nostres fill i filles, i per exercir amb sensibilitat la vocació d'educadora de l'ensenyament".*

*L'Associació de Mares i Pares d'Alumnes*





## peròs i contres

### vocabulari polític

Tot i que pot semblar pedant i fins i tot ser-ho, tinc la necessitat d'explicar els peròs i contres de la política municipal, segons el meu punt de vista.

De fet, després dels 10 mesos a l'Alcaldia, comença a ser l'hora de fer balanços, i res millor que la revista de l'Ateneu.

Una querella, una indemnització prou important al treballador que tenia portant el camió formigonera, i haver d'escoltar i llegir pels mitjans informatius moltes mentides de l'exsoci de Govern és la part més dura que ha quedat després dels 10 mesos d'Alcaldia.

Però, com en totes les feines, cal buscar la part positiva i saber veure l'ampolla mig plena. Cal dir que la feina d'alcalde ensenya molt més que la Universitat. En primer lloc, aprens a adonar-te que, per molt bona voluntat que hi posis, comets equivocacions, i, si pots, aprens a rectificar. Aprens que, facis el que facis, sempre hi ha una part que està en contra i una altra a favor. Aprens a valorar i et sents molt satisfet dels petits avenços que anem fent els pobles del municipi. Sobretot, aprens que el poble és molt més intel·ligent del que sembla (tot i que a vegades, et pugui semblar passota).

Per a un home o dona que li agradi la política, ésser alcalde del seu poble o ciutat és la part més bonica de la vida pública. Cada dia és diferent, cada dia es pot aconseguir millorar, ni que sigui una miqueta, el poble o ciutat. Aquest fet fa que puguis anar a dormir amb la sensació d'haver estat una mica útil a la comunitat a la qual estimes.

I per acabar, dir-vos que tinc la sensació que ha valgut la pena.

*Antoni Soler i Vendrell*



## p i z z a

Us penseu que totes les masses de les bases per fer pizzes són iguals? Doncs no!! Hi ha tantes maneres diferents de fer-les que no les podré posar totes! Això és una petita mostra de les que hi ha.

**Potser aquesta és la base de pizza que fas tu?**

250 g de farina, 125 g de margarina, una culleradeta de sal, una culleradeta de vinagre i un got d'aigua.

**O... potser és aquesta?**

300 g de farina, 5 cullerades d'oli, 15 g de llevat fresc, 1/2 got de llet i una culleradeta de sal.

El llevat, quan és fresc, es desfà amb una mica d'aigua calenta.

**I ... aquest!?**

1/2 kg de farina, 3 cullerades de llard o mantega, 10 g de llevat premsat, sal i 1/4 d'aigua.

**Aquesta és la que faig jo!**

250 g de farina, un got d'aigua, un rajolí d'oli, una mica de sal i 1/2 sobre de llevat en pols (tipus Royal).

Quan hi poses llevat en pols, no cal que la massa es deixi reposar. Després de pastada, ja es pot estirar, guarnir i enforar.

**Aquesta és de la Loli, mare del German i la Yolanda.**

1 "quinto" de cervesa, 500 g de farina, aigua tèbia i sal.

**Elaboració:**

En un bol es posa la cervesa i es va afegint la farina, es va desfent fins que estigui tota ben lligada i sense grumolls i la sal al gust. Es deixa tapada una estoneta.

S'escalfa el forn, mentre s'estira la massa. En una plata es posa un rajolinet d'oli, la massa i es decora al gust.

Suggeriments: tomàquet fregit, orenga, pebrot, pernil, tonyina, anxoves, olives, formatge, etc...

# BON PROFIT!!

Si no t'agrada cuinar o no tens temps, les congelades o les precuinades també són bones.

*Montse Vendrell*



**No més "enredos"**

Una bona idea perquè quan facis mitja o ganxet no s'emboliquin els fils és que agafis un pot de plàstic amb tapa, a la qual li has de fer un forat (com, per exemple, el pot de les tovallolletes mullades) o un pot de xocolata amb pols. Posa el cabdell a dins del pot, i passa el començament del fil pel forat.

**Prou taques**

Per treure les taques de les parets que estan pintades de blanc, utilitza "Tippex" (el que es fa servir per corregir els escrits, a casa o a les oficines). Quedaran totalment dissimulades.

**Beixamel**

Per aconseguir una beixamel sense grumolls, hi ha un truet. Segurament fas servir una cullera de fusta. Doncs, fes servir una forquilla amb una patata pelada i clavada o enganxada a les dents. Diuen que no es faran grumolls, i que la salsa quedarà molt suau.

**Per passar una bona Festa Major**

És un còctel molt suau, es prepara directament a la copa.

Ingredients: xarop de poma, préssec, maduixa, taronja, llimona...

Aigua mineral amb gas o gasosa.

I vi blanc molt sec.

En una copa de vi blanc o de còctel, es posa el xarop escollit i l'aigua mineral amb gas. Completar la copa amb el vi blanc sec. Per a decoració es posa un rodanxa o dues de la fruita que has fet servir per al xarop. Si canvieu el xarop, tindreu molts còctels diferents.

*Montse "rissos"*

**BUTLLETA DE  
PARTICIPACIÓ**

## per les rodalies d'ordal



foto 1



foto 3



foto 2



foto 4



foto 6



foto 5



foto 7

*Si vols participar: omple la butlleta i porta-la de seguida a la bústia de l'Ateneu. El dimarts de la Festa Major sortejarem entre tots els participants que ho encertin un ordinador 286 ple de jocs (és de 2na mà).*



foto 8

BUTLLETA

NOM: \_\_\_\_\_ COGNOMS: \_\_\_\_\_

foto 1: \_\_\_\_\_

foto 5: \_\_\_\_\_

foto 2: \_\_\_\_\_

foto 6: \_\_\_\_\_

foto 3: \_\_\_\_\_

foto 7: \_\_\_\_\_

foto 4: \_\_\_\_\_

foto 8: \_\_\_\_\_



## secció de pel·lícula

Aquest estiu, complint el primer anyet, la secció de pel·lícula us vol mostrar de nou el reguitzell d'ofertes interessants que apareixeran a la gran pantalla. Començarem amb *Misión: Imposible 2* de John Woo. Tenint com a principal protagonista l'estrella nord-americana Tom Cruise i comptant amb l'inesestimable suport com a secundari del polivalent Anthony Hopkins, l'èxit d'acollida del públic està assegurat. Però és que si, a més a més, aquest segon episodi es va desenvolupant amb elegància i "savoir faire", i mostra amb tot el seu esplendor efectes especials que, segons la crítica, s'aproximen als de *Matrix*, no ens cal dubtar que ens perdrem imperceptiblement dins l'enginyosa i trepidant trama, gaudint de cada proesa d'en Cruise.



MI-2

Una altra excepcional proposta estiuenca és *Ojos que te acechan*. "Starring: Ashley Judd, *El coleccionista de amantes*, i Ewan McGregor, de *La amenaza fantasma*. Aquesta pel·lícula canadenca sorprèn i delecta el públic endinsant-se en un món oníric, mantenint alhora els peus a terra. Tot i ser presentat com un thriller de masses no segueix l'estil habitual d'aquest gènere, ja que tot resta ocult i queda a mercè de l'espectador la recerca de la veritat.

Passant a la filmografia més fantàstica i creativa, adaptada a grans i petits, ens trobem amb *Fantasia 2000*, una mítica producció d'en Disney, renovada en aquesta ocasió pel seu nebot, Roy. És un esplèndid còctel d'animació i música clàssica, que provoca dolces esgarrifances davant de tanta bellesa.



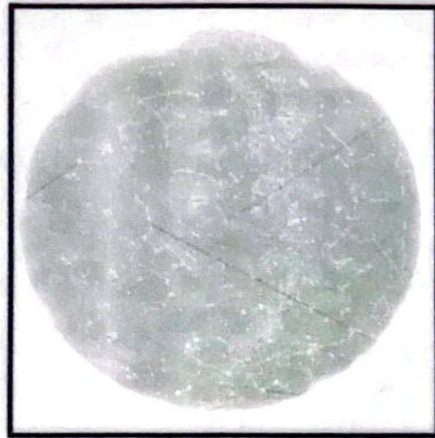
FANTASIA 2000

Arribant al final d'aquest article, només comentar que la producció espanyola *Adiós con el corazón* està sent molt elogiada per la crítica: "guió inspiradíssim i perfecte", "un prodigi de construcció dramàtica, de sentit d'humor" (extret de la revista *Fotogramas* núm. 1.881). Aquesta pel·lícula tracta amb duresa i ironia els esdeveniments quotidians de la situació actual en la qual vivim, els mostra tal com són, sense ornaments ensucrats. Exposades ja les quatre ratlles de pel·lícula m'acomio "des d'Ordal, amb amor", i com no, desitjant una **FANTÀSTICA FESTA MAJOR del 2000**.

*Elisabet Rosell, "malalta de cinema"*



## cel d'agost



El mes d'agost és un dels mesos de l'any en què s'observen a les primeres hores de la nit més quantitat d'estels. El motiu principal és que la posició relativa de la Terra amb el Sol ens permet mirar cap al centre de la nostra galàxia, que és on hi ha més densitat d'estels; és precisament aquests dies quan es veu en tot el seu esplendor el camí de sant Jaume, que es distingeix com una gran nuvolositat que s'estén de sud cap a nord creuant tot el firmament. Surt per l'horitzó NNE (nord nord-est), que, traduït, seria sobre la muntanya del Montcau, i travessa en concret les constel·lacions de Cassiopea, Cefeú, el Cigne i l'Àguila, en direcció Sud, cap a

les constel·lacions de l'Escorpi i Sagitari que en aquests moments estan una mica per sobre de les planes. És precisament en les zones que es troben molt pròximes a l'horitzó Sud on la Via Làctia arriba a la seva màxima lluminositat i densitat d'estels.

Les tres estrelles més brillants d'aquests dies són les que formen el gran triangle de l'estiu: Vega en la constel·lació de Lira, Deneb en el Cigne i Altair a la constel·lació de l'Àguila. Vega és la més brillant, està a 27 anys llum del Sol i la seva lluminositat és 58 vegades més. Deneb és la més llunyana entre els cent astres més lluminosos del cel. Per aquest motiu ocupa solament el lloc 19 en la llista de les estrelles més brillants, però si considerem que la seva llum arriba a nosaltres després de 1.600 anys, arribarem a la conclusió que és una de les estrelles més brillants que es coneixen, amb un diàmetre de 63 milions de km. Altair es troba a 16 anys llum de nosaltres i el seu diàmetre és només el doble del Sol i brilla 9 vegades més.

La densitat més gran d'estels es situa a la constel·lació de Sagitari, on amb uns prismàtics dirigits cap aquesta zona, quedarem bocabadats per la gran quantitat d'estels que s'hi veuen i, al mateix temps, hi podem intuir les principals nebuloses d'emissió de la Via Làctia, com són la nebulosa Trífida, l'Omega i la Laguna, que són llocs on la densitat de gas i pols permet la constant formació d'estrelles noves.

Un altre fenomen important al mes d'agost és, com molts sabreu, la pluja d'estels anomenada les Perseides que té lloc cada any la nit de l'11 al 12. Molta gent em pregunta si realment les estrelles "cauen"; doncs bé, la veritat és que no, el que veiem són minúscules partícules de pols deixades per antics cometes que transitaven per les vores del Sol i que la Terra, amb el seu viatge de translació, traspasa en un moment determinat. Aquests granets de pols que normalment tenen entre 0.5 i 5 mm de gruix s'anomenen *meteòrits*. Se'ns fan visibles quan a velocitats de 30 km per segon o més penetren a l'atmosfera terrestre i provoquen allà, normalment a 100 km d'altura, els silenciosos fenòmens lluminics. En la col·lisió del meteòrit amb les molècules de l'aire, es desprèn una calor tan gran que part d'aquell es volatiliza, tocant amb altres àtoms i molècules de l'aire animant la seva pròpia llum. Així, acompanya a la caiguda d'un meteòrit una intensa i llarga estela de llum. Gràcies a això "Testrella fugaç" es fa visible als nostres ulls i poc després es desintegra totalment uns 20 km abans de tocar terra.

Cèsar Vendrell



## felicitats pels vostres casaments

felicitats

*dissabte 29 abril  
jaume i laura*



*dissabte 8 de juliol  
octavi i lali*

*dissabte 15 juliol  
miquel i m<sup>a</sup> àngels*



## ja fa vint anys que la ballem!!

És ben cert, ara fa vint anys que, sense adonar-nos ni expressament proposar-nos-ho, vam endegar el que ha anat sent, amb el pas del temps, un dels actes més bonics, entranyables, festius i, podríem dir, tot un clàssic "de la Festa Major d'Ordal" i també un dels que convoca més gent, perquè, qui no té el fill o la néta o els nebots fent ballets?

El precedent dels actuals "ballets", el tenim en les danses que temps enrere s'havien fet al voltant de l'agrupació folklòrica i en les quals havíem pogut veure a ballar molts dels pares i mares dels nens i nenes que més tard han passat pels ballets de la Festa Major.

Quan es compleix un aniversari, en aquest cas els 20 anys que es fan ballets, és un bon moment per pensar i reflexionar amb les bones estones i la gran participació que aquest fet ha portat a la Festa Major.

Durant aquests 20 anys han passat pels ballets, ens atreviríem a dir, que gairebé tots els que avui són els joves i adolescents del poble; alguns d'aquests joves ara ja ens porten els seus fills, o sigui que ja tenim més d'una generació que ha passat pels ballets. Nosaltres valorem molt positivament aquesta activitat, que ens ha portat a conèixer més de prop tots els infants d'Ordal i, a la vegada, ens ha permès col·laborar amb il·lusió en una part de la festa, tot fent partícips, a la vegada, totes les famílies d'Ordal.

Tenim, doncs, una activitat que, amb el suport de l'Ateneu, però sense dependre directament de cap entitat o grup, que es realitza per les ganes de col·laborar amb la Festa Major i gràcies a l'esforç de tots els implicats, ha pogut durar tants anys. Així és com esperem que continuï, veient fer "ballets" mentre els nens i nenes del poble ho vulguin i s'animin a participar directament de la festa.

Així, any rere any, el dia de la Festa Major, els avis i les àvies, els pares i les mares... i tots fent poble, hem anat a veure com els nostres infants, vestits tal com requereix aquest acte, pentinats i clenxinats, ballaven al ritme de les músiques. A través de la dansa contribuïem al fet que el diumenge de la Festa Major tots sortíssim per anar a l'Ateneu, on, acompanyats

d'altres balls com els gegants, els capgrossos, els grallers i els timbalers, i el ja tradicional pregó, s'iniciés la Festa.

Sempre n'hem dit fer "ballets" i, per mitjà de les diverses danses adequades a l'edat dels diferents grups d'infants, hem intentat que, a més de ballar cada dansa segons la música i els passos que li corresponen, participessin d'un fet més gran:

**SER DES DE BEN PETITS UNS DELS PRINCIPALS PROTAGONISTES DE LA FESTA MAJOR D'ORDAL. QUE SIGUI PER MOLTS ANYS!!!**

Moltes gràcies a tothom i molt bona Festa Major del 2000!

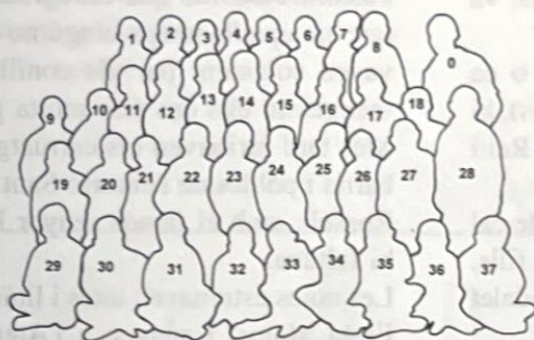


*Anna Díez  
Montse Ibáñez  
Montse Sorribas*



curs 1935 - 36 ordal

f e t a c a s a



0 Don Rafael López Bomboy

- 1 Antoni Tetas (CAL CELLS)
- 2 Isidre Ros Roig (CAL CORTINA)
- 3 Josep Casas (CAL FERRER)
- 4 Lluís Casas (CA LA MAGDALENA)
- 5 Rosendo Vendrell
- 6 Josep Tetas (CAL PEPET DEL PA)
- 7 Miquel Ferrer (CAL TIMBALI)
- 8 Joaquim Julià (DELS TELÈFONS)
- 9 Isidre Ros (CAL SIMON)
- 10 Salvador Julià (CA L'ANTONXIM)
- 11 Salvador Julià (CAL SALVADOR)
- 12 Josep Ferrer (TIMBALI)
- 13 Joan Ros (CAL CARTRÓ)

- 14 Pere Solé (CAL PARELLADA)
- 15 Josep Vendrell (CAL RANXERO)
- 16 Joan Julià (CAL ANTONXIM)
- 17 Josep Baqués (CAL REBAXÍ)
- 18 Joan Esteve (CAL SERAFÍ)
- 19 Joan Massana (CAL BENC)
- 20 Josep
- 21 Josep Pons (EL MÀSTRIC)
- 22 Jacint Vendrell (CAL CONRADO)
- 23 Antoni Casas (CAL TON DEL ROS)
- 24 Ramon Casas (CA LA ROSALIA)
- 25 Jaume Tetas (CAL PEPET)
- 26 Rosendo Vendrell (CAL JERONI)
- 27 Esteve Tetas (CAL PAPET)
- 28 Pau Vendrell (CAL PAU MERLINES)
- 29 Esteve Casas (CAL FERRER)
- 30 Agustí (CA L'AGUSTÍ)
- 31 Josep M. Baqués (CAL REBAXI)
- 32 Jaume Massana (CAL BENC)
- 33 Francesc Casas (CA LA MAGDALENA)
- 34 Sebastià Raventós (CAL CABRER)
- 35 Camildo Vendrell (CAL JERONI)
- 36 Salvador Soler (CA LA LLOQUETA)
- 37 Salvador Soler (CAL COSME)

## LA CASA LLARGA

Sóc l'Eudalet de cal Llop. Avui, a petició de la redacció, no us faré cap poesia, us parlaré de la Casa Llarga. Més o menys la meitat de la població d'Ordal no ha conegut la Casa Llarga habitada i molts ni tan sols qui hi vivia.

No he pogut saber mai els seus orígens, però sí que és segur que era una masoveria del marquès de Camps, una casa pairal o una casa de pagès, la porta d'entrada era a cal Bitxo, amb els seus cellers i cups al costat de cal Rei; jo hi he vist trepitjar els raïms. A principi de segle es va dividir la casa en tres cases, i se n'hi va adossar una altra de nova planta, que és la de cal Rei, i quedà tal com ha estat fins ara.

Van anar-hi a viure quatre matrimonis joves, i ocuparen totes les cases que, d'esquerra a dreta, mirant la casa, es deien així:

La primera cal Rei, on van viure el Joan de cal Rei i la Treseta, amb cinc filles.

La segona cal Bitxo, amb el Miquel de cal Segú i la Pepita, amb dos fills, fill i filla. La casa de cal Bitxo és la més antiga, jo hi recordo encara els avis de la Pepita, la Carme i el Jaume, el dia de l'enterrament del qual, el carro funerari, tirat per dos cavalls, va quedar aplegat a davant de casa seva.

La tercera ca la Pastora o can Josep Pastor o ca l'Estevet de cal Rei (se'ls coneixia pels tres noms), hi vivien el matrimoni format per l'Estevet de cal Rei i la Maria, amb cinc fills, tres nois i dues noies.

La quarta i última cal Llop, hi vivien el Pepet de cal Llop o el Llop a seques, i la Roseta, amb sis fills, quatre noies i dos fills, un dels dos sóc jo, l'Eudalet de cal Llop, el llop petit.

Les festes majors a la Casa Llarga eren molt senzilles, però es vivien amb joia i pau, era bonic viure-hi, la vista abastava un entorn ple de bosquíries.

Hi vivíem 18 infants, érem molts i fèiem molta gatzara; per la Festa Major se n'hi afegien d'altres, la Carmeta de Molins de Rei i la Carme de la Sagrada Família de cal Bitxo, els de cal Reiet de Vallirana a cal Pastora, a casa venien sempre els oncles de cal Xacó de Cantallops i uns cosins d'Olesa de Bonesvalls, que venien a peu.

L'arribada del cotxe de línia al poble era una esdeveniment, però també ho era la parada que feia a l'hostal (l'actual serra), on baixaven els convidats.

Érem tots més o menys pobres, nosaltres els que més, moltes vegades menjàvem lletsons, colissos i arrels

d'herbes i sovint vivíem de caritats, encara que no n'érem massa conscients; però per la Festa Major no hi faltava mai el cabrit, que el pare havia bescanviat recent nascut, amb el Pastor, per tabac; venia a matar-lo el pare i el Sebastià de cal Cabré al preu d'emportar-se solament la pell del cabrit o xai.

L'ofici de Festa Major sempre era de gran importància; tocava l'harmònim el Pepet del Pa i els cantors principals eren el Joanet de ca la Tresona i el seu germà Pepet, el pare del Joaquim de cal Salvador i el Simon, el pare de l'Isidre de cal Simon.

En sortir de l'església les administradores, dues noies, feien una capta per tot el poble i posaven colònia a tothom, amb un porró de vidre de molts brocs, que encara avui es conserva a la sagristia d'Ordal.

La taula ben parada era un moment molt esperat, on es convivia molt, amb els convidats, amb el vi fresc dins d'una galleda d'aigua cercada del pou.

A la tarda, arribaven els de cal Quim, el Llorens i la Balbina, amb les tres filles i després amb els gendres. Venien en fila per la Pineda, feia goig de veure, en arribar parlaven amb tothom i s'instal·laven a ca la Pastora. Recordo que els agradaven molt les bledes, que en aquells temps ningú no en menjava, es cultivaven solament per als conills, i això que se les mengessin ells ens feia molta gràcia.

Més tard arribaven els carruatges, les tartranes dels barris i pobles de l'entorn: Sant Pau, Cantallops, Cal Rossell, amb el famós senyor Barbaret, que mai no hi faltava.

Les noies estrenaven totes i lluien elegants vestits de Festa Major, i anaven a l'Ateneu, on la plaça era plena de tartranes, i tot seguit feien el ball de tarda, després ràpid a sopar cap a la Casa Llarga i, altra vegada, al ball de la nit.

Els de la Casa Llarga, sobretot les noies, sortien de casa amb espadnyes i les sabates a la mà, i en arribar a la fi del camí de la Pineda, que arribava una mica més avall del que avui és la Casablanca, es treien les espadnyes plenes de pols i es posaven les sabates, i amagaven les espadnyes als matolls, per tornar a fer el mateix a la tornada.

*Bé tot això és molt senzill i molt antic, però a tots els que avui vivim la Festa Major d'Ordal del 2000 us desitjo UNA BONA I FELIÇ FESTA MAJOR!*

*Eudald Vendrell i Gallart*

## ÉS MONTSERRAT

Catalunya té una gran muntanya  
que és la joia dels catalans,  
són les muntanyes montserratines  
que de cara al cel van mirant.

Entremig de roques i fullatges  
un pastoret una llum veié,  
era la Verge bruna  
que catalana volia ser.

Ara sereu vós la nostra pastoreta  
que, gelosament, guardareu aquest ramat  
vigilant des del cim de la muntanya  
a tots els pobles i ciutats.

La vostra pell és enfosquida  
perquè el sol la va cremar,  
ella estava a la petita cova  
esperant que l'anessin a buscar.

Un *hermós* palau se li feria,  
perquè la nostra reina feliç estigués,  
ella sempre estaria a Catalunya  
perquè tothom la venerés.

---

## DEIXEU-ME L'ESPERANÇA

Quan no sentis ni goig ni alegria  
i l'angoixa t'estigui ofegant,  
i al teu pas tot sembla ensorrar-se,  
doncs la vida t'ha sotraguejat,  
i la sort et dóna l'esquena,  
i estàs orfe d'amor i amiatat,  
i no et plauen les coses senzilles,  
i per dins et sents derrotat,  
et demano que no defalleixis  
i el teu rumb podràs redreçar.

Les muntanyes escarpades  
es veuen de molts indrets,  
són com far de Catalunya  
i guia del qui a Montserrat ve.

Respectem i admirem tanta bellesa  
que tothom en podem gaudir,  
tant si són que vénen de fora  
com els qui vivim aquí.

La baixa boira us fa de catifa,  
el blau intens del cel de mantell,  
el riu Llobregat besa vostres plantes  
i la gent s'agenolla als vostres peus.

La Verge és la nostra mare  
i ens estima a tots plegats,  
ella consola el qui plora  
i el qui se sent desemparat.

Mare nostra, mare nostra,  
Verge Santa de Montserrat,  
apiadeu-vos de tots nosaltres  
i guieu-nos fins al cel haver arribat.

*Cèlia Cornellà*

I un bon dia, una veu ja oblidada  
et dirà que et posis dempeus,  
que la cursa no és pas acabada,  
i que algú ve a agafar-te el relleu.

Quan comprovis que això no és un somni,  
i que el temps de plorar ja s'ha escampat,  
comprenderàs que el que sempre cercaves  
no ha deixat mai d'estar al teu costat.

*Eugeni Vendrell i Soler*

## LA IMPORTÀNCIA DELS PARES EN LA TRANSMISSIÓ DE LA FE

En l'evolució religiosa dels fills hi ha una gran influència dels pares, malgrat els dubtes, les dificultats i les incerteses, aquests influeixen moltíssim en la seva religiositat. Penso que més per les actituds, pel tarannà, pel testimoni, que no pas per les coses que els ensenyen, tot i que aquestes també siguin importants. Cal que aquesta influència sigui al més positiva possible i que els elements negatius i poc maduradors siguin els menys possibles.

Està demostrat que una bona experiència religiosa dels infants en l'àmbit familiar és productora d'una religiositat madura, és a dir, que tingui una continuïtat amb els altres aspectes de l'experiència familiar que no sigui com un "bolet" que apareix en un determinat moment i ja està.

Per exemple, molts infants se'ls ensenya a resar abans d'anar a dormir, i està molt bé, però això no té cap connexió amb la resta d'experiències que es viuen a casa, no veuen mai pares i fills resant junts...; per tant, no hi ha cap mena de continuïtat.

L'experiència religiosa no es redueix a la pregària, encara que és imprescindible per a un autèntic creixement en la fe, comporta tot un sistema de valors que no és idèntic per a tothom, però que té com a base l'Evangeli.

Si alguna cosa queda clara en Crist a nivell humà és la coherència. Partiré d'exemples típics d'incoherència: pares que no van a missa, però que hi envien els seus fills, o que no tenen cap tipus de vivència cristiana i fan fer la primera comunió als seus fills. Pares injustos que exigeixen justícia als seus fills, i que a vegades posen els fills en actituds excessivament igualitàries o diferenciades, i els exigeixen comportaments molt més coherents que els que ells mateixos tenen. Amb incoherències no podem ajudar els infants a descobrir els valors evangèlics perquè els desorienten. Educar els fills en la fe suposa ser molt coherent. Però el valor evangèlic més important és l'amor. L'amor comporta moltes coses: comporta estimació dels uns pels altres, però també comporta un sentit de justícia i, sobretot, de justícia social. Penso que hi ha dos factors, entre altres, que hi poden ajudar molt. L'un és que els ho ensenyem, que els ho expliquem. Però l'altre, el més important, que ho visquin.

Els hem d'ajudar a descobrir els valors i antivalors evangèlics que hi ha al nostre entorn.

Uns altres aspectes importants si realment volem educar en la fe són: el diàleg i ensenyar a prendre opcions. Abans hi havia molt més temps per parlar, per dialogar; a l'hivern a la vora del foc, a l'estiu prenent la fresca, la gent parlava, transmetia la fe d'una manera més o menys conscient.

En les famílies hi havia el testimoni dels avis, tiets solters, germans més grans, pares... Ara, les famílies són més reduïdes i el diàleg és més institucionalitzat, sobre temes que susciten els infants o bé a nosaltres ens sembla que s'han d'afrontar. Hem d'acostumar-los i ens hem d'acostumar a escoltar a respectar el punt de vista dels altres, a admetre que som diferents, que els pares no imposen la seva opinió, però que ensenyen a respectar-la, igual que es respecta la dels fills.

Ensenyar a prendre opcions personals significa respectar la llibertat, però per poder respectar-la s'ha d'ensenyar abans a tenir-ne, és a dir, decidir-se entre diverses possibilitats i sentir-se implicat en l'elecció després de veure els pros i contres de la decisió.

Bé, he tocat alguns aspectes que m'han semblat que podien ser-nos útils per reflexionar sobre la importància que tenim els pares en la transmissió de la fe, de ben segur que n'hi deuen haver d'altres, però a mi m'han suggerit aquests.

En una propera ocasió m'agradaria parlar-vos de *La família, vers l'any 2000, educadora de la fe*.

"Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'Evangeli a tota la humanitat" (Mc 16,15).

*Montserrat de "cal Pau"*  
Catequista

## DEIXA-HO UNA MICA MILLOR DE COM HO HAS TROBAT

Se'ns diu que tenim la societat que ens mereixem, i si contemplem el que ens envolta, realment és una mica trist de veure. La nostra societat mostra signes d'avoriment, d'anar fent i fotent a l'altre, no està alegre, perd iniciativa, es veu dominada per una forma falsificada de viure. Amaguem els sentiments nobles, quasi sentim vergonya d'exterioritzar-los —ser endreçat, ser net, ser correcte, ser fidel, ser cristià, ser treballador o bon estudiant— és escarnit contínuament i, per tant, aclapara el pensament feble.

Potser anem aprenent a respectar-nos?, si tu ets del Madrid, no passa res, jo sóc del Barça. Si tu ets de CiU, molt bé, jo sóc d'ERC. Jo musulmà, jo budista... tots hem anat creixent gràcies als altres; per tant, ens devem respecte i saber discutir tranquil·lament. Comprendre per respectar. Però hi ha una parcel·la de les idees i de les creences que sembla estar de moda i on aquest respecte es perd fins a ridiculitzar-lo públicament, es tracta de si creus en Déu.

Em sap greu quan al cristià se'l titlla de carrincló i se'ns fa escarni —potser paguem errors passats—, però s'ha arribat a mostrar-ne la pitjor cara, que porta a una manera desencertada de veure i viure el Crist. Compreneu que no tothom vulgui conèixer o entendre el cristianisme, i tot el bé que ha fet i fa, en el 3r i 4t món, i cal constatar que —com tot— ha anat evolucionant. Tanmateix, és possible que el cristianisme del demà sigui menys carregat de pràctiques religioses, com diu Jesús Huguet —l'home passa davant del dissabte, l'amor davant del culte— i no consisteix en coses i observances, sinó en actituds compromeses d'amor. Per tant, tampoc és bo només quedar-se i mostrar-ne estereotips del passat que, gràcies a Déu, s'estan perdent i ja no estan gaire vigents.

El que diu Casaldàliga o Cassià Just, homes d'església d'avui, i molts d'altres, és el que pensem molts. No tenim l'exclusiva de l'experiència religiosa, però l'esperança i la fe en la fidelitat i l'amor del Déu únic i creador ens porten a estimar tot i tothom i a respectar la persona humana, la natura i l'univers i procurar sadollar la set de pau i justícia que emplena tots els cors.

Bé, el que ens passa —dissortadament— és que no parlem, que no sentim ni ens diem coses assenyades, no trobem gaires espais de conversa que enalteixin l'ètica, el bé comú, la veritat, l'estimar-se. Els polítics es desacrediten, els pares fan més cas al fillet que el que diu el mestre, sense escoltar l'altra part o el sentit comú, i ja no parlo de la justícia, del respecte, del recte procedir.

Potser molts de vosaltres coneixeu o heu trobat i llegit un cartellet; nosaltres quan anàvem de campament o en moltes cases de colònies o l'havíem llegit en entrar al càmping o en diversos llocs de la casa. Era un cartellet que deia més o menys: deixa-ho una mica millor de com ho has trobat.

Tenim anhels d'un món millor, i no cal esperar que ens el facin els altres, tots tenim una o altra qualitat útil als altres, fins la pols del camí ens pot ser útil. Tota la naturalesa és un anhel de servitud. Serveix el núvol, serveix el vent, serveix el solc. On calgui plantar un arbre, planta'l tu. On hi hagi un error per esmenar, corregeix-lo tu. Sigues el que aparta la pedra del camí. El que treu l'odi entre els cors. El que aplanava les dificultats dels problemes, hem d'unir els nostres esforços als de tots els homes i dones de bona voluntat del passat, del present i del futur. Esforçat a fer feliços als altres.

La vida és bonica, i val la pena resituar-la en la nostra societat. Hem de poder somniar en una societat catalana, en un poble d'Ordal on l'agraïment, l'amistat, l'art i la bellesa, la confiança, l'estímul, l'honestedat, la joia i l'alegria, el respecte, la saviesa i el seny, la solidaritat i la utopia siguin el que pensin la majoria d'ordalencs, i els doni força per moure una mica aquest món —encara que sigui poquet—, com en el cartell: deixa-ho una mica millor de com ho has trobat, encara que només sigui per respecte a tu mateix, al que ets i pots esdevenir, a ser una gran persona.

"Quan tu vas néixer, tothom somreia i estava satisfet, solament tu ploraves, fes que quan et moris tothom plori per tu, i només tu estiguis content/a satisfet/a. Ens manca poesia i creure una mica en el misteri, els pobles es poden estar més fàcilment del pa que de les il·lusions, perquè aquestes vénen de dalt i els errors de nosaltres mateixos. No jutjar, sinó comprendre". (Alfons C.)

"Esforçat en el teu quefer com si de cada detall que pensis, de cada paraula que diguis, de cada pedra que posis, de cada cop de martell que donis, en depengués la salvació de la humanitat.

Perquè en depèn, creu-ho". (Maragall)

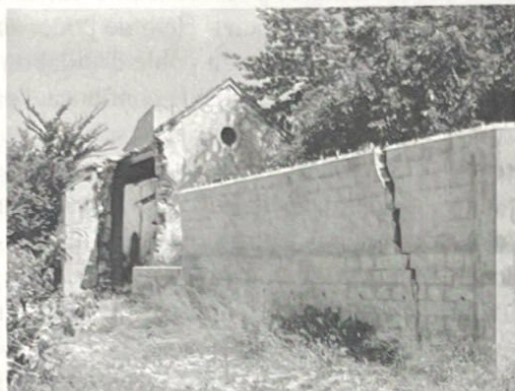
I que Déu ens doni una bona i millor FESTA MAJOR!

Kim i Carme



## 1. UNA DATA PER RECORDAR

Les pluges caigudes el passat divendres 10 van provocar caigudes de parets, murs i també inundacions als baixos de les cases d'alguns veïns de la carretera. Segons dades de l'Antoni Curto, l'índex de pluges caigudes en un quart d'hora van se de 98 litres per m<sup>2</sup>.



## 2. JA TENIM UNA NOVA PLAÇA

El passat 29 d'abril es van inaugurar la plaça Montcau i l'asfaltat i urbanització dels carrers Nou i Passadaines.

Una bona colla de veïns i veïnes del poble es van aplegar juntament amb representants de l'Ajuntament, entre ells l'alcalde Antoni Soler, a la inauguració que va anar acompanyad d'un bon berenar.

El grup de nens i nenes de l'Esplai Sol Naixent acompanyats dels seus monitors s'hi van afegir, i van animar la vetllada.



### 3. ANADA A MONTSERRAT

Cada any la participació de la caminada a Montserrat torna a ser més nombrosa i, per què no dir-ho, més popular.

Des de la revista volem fer un petit homenatge a les persones que any rere any hi participen. I també d'una manera especial a les de més edat i també a les més joves que amb tanta il·lusió pugen a peu les costes per pregar a la nostra patrona, "la Moreneta".

Endavant i felicitats!



### 4. REVETLLA DE SANT JOAN

A diversos llocs del poble es van celebrar els sopars i gresca típiques d'aquesta nit, que és la més curta de l'any. Entre elles destaquem la de l'Ateneu, la del carrer Novença i la de la plaça Montcau, a la qual van assistir uns 90 veïns i veïnes.



## 5. PRIMERA COMUNIÓ

El proper 18 de juny van fer la Primera Comunió l'Èric, la Gemma, la Montserrat, l'Ivan, la Sara i la Marta. Felicitats a tots ells i elles per aquest dia tan especial.



## 6. LA CARA NETA

Durant tot el mes de maig es van restaurar les façanes de la capella de Sant Sebastià de Can Rabella per part dels paletes Ramon Raventós, Joan Esteve, Miquel i Joan Pi.

## 7. LA MISSA TELEVISADA

El proper 25 de juny van televisar la missa de diumenge per TV2; els feligresos van haver d'entrar a les 10 del matí, a 2/4 d'11 s'iniciava la retransmissió, enrenou de càmeres, afinament de veus de cantaires, ordres i indicacions prèvies... van fer que, d'alguna manera, la missa fos una mica diferent dels altres diumenges.





# la factoria del ritme

m ú s i c a

El 24 de maig de 1996 amb l'actuació a l'Índex de Sant Sadurn d'Anoia, la Factoria del Ritme va aparèixer d'una manera més estable al panorama de grups musicals del Penedès.

Abans, però, ja funcionaven com a "Combo de l'Inter", eren un grup d'estudiants de l'Escola Intermunicipal de Sant Sadurn d'Anoia que, apassionats per la música, es trobaven i es feien sentir.

D'aleshores ençà un munt d'actuacions els avalen i els donen un merescut prestigi. Dins l'àmbit comarcal han actuat a Gelida, Sant Sadurní, Vilafranca, Sant Pere de Riudebitlles, Ordal... i han aparegut a La Cova del Drac, de Barcelona, i a Andorra en diverses ocasions.

La seva discografia, la componen una cinta de casset que va ser editada al gener de 1997, un compact disc enregistrat en directe a Sant Sadurní, que va aparèixer al novembre de 1998, i un treball recent també editat en forma de compact disc que es va realitzar en uns estudis de gravació, el qual els ha servit per reflectir el més nou del seu repertori.

Encara que pel grup han passat molts músics tant en la seva primera formació, quan eren el Combo de l'Inter, com després quan varen decidir de fer la banda més estable i es van transformar en La Factoria del Ritme, en l'actualitat el grup el formen set músics: Mireia Rubio com a veu solista, Joan Jesús Caro als teclats, Carles Espinach al baix, Miquel Juanola a la guitarra elèctrica, Serge Bakker a la bateria, Oriol Cusó al saxo alt i tenor i Pere Julià al saxo alt i soprano i percussions.

També sempre que pot hi col·labora l'excitant del grup Mònica Samit.

La Factoria del Ritme guarden un bon record d'aquella actuació a Ordal per la Festa Major de 1996, just quan acabaven de consolidar-se com a grup, pel bon ambient que es va respirar, ens fa saber Pere Julià, un dels membres fundadors del grup, que encara segueix al peu del canó.

Sols recordar-vos que sempre que en alguna programació festiva veieu La Factoria del Ritme ho tingueu present, ja que és un grup jove, però amb solera que fa gaudir d'allò més tots els assistents a les seves actuacions.

*Paton Soler*

La Factoria del Ritme va néixer el 1996 a l'Institut de Sant Sadurn d'Anoia (IIP), quan dos professors i uns quants alumnes van decidir fer un combo que animés les festes que a la celebraven periòdicament. Amb els anys, aquell combo ha sortit de l'Institut i s'ha anat transformant. Els alumnes són ara ex-alumnes que, juntament amb els seus ex-profes i unes quantes adquisicions noves, conformen la banda actual.

En aquests dos anys hem gravat un parell de maquetes (la segona, enregistrada en directe) i uns hem passat per diverses sales i festes a i altre lloc (festes majors de Vilafranca, Sant Sadurn, Gelida, etc.)

El que pretenem els membres de La Factoria és oferir un espectacle vigorós i optimista, que convidi la gent a passar una bona estona, ballant al so de músiques variades i energètiques que van del soul al reggae o del funk al rock i que sempre tenen un objectiu comú: omplir les nits de magia i de ritme.

## La banda...

**Sergi Sivert:** Veu, percussió.  
**Oriol Cusó:** Saxo alt, percussió, veu.  
**Pere Julià:** Saxo soprano, saxo alt, percussió.  
**Miquel Juanola:** Guitarra, veu.  
**J.J. Caro:** Teclats.  
**Carles Espinach:** Baix, veu.  
**Sergi Pascual:** Bateria.

## ... i els amics:

L' Ajuntament de Sant Sadurn (el Francesc, la Teresa i l'Olga), EDISON (el Joan, el David, el German i tota la colla), l'Emili Buleriela (d'estudi Montseny), el Quim (de Jazz), la Marta i la Sonia (les dissenyadores), tota la gent de l'Inter i el públic que ens va donar tant de suport!!!





## ELS PIXAPINS

Suposo que ja sabeu que de la gent de ciutat que surten a "voltar-la", sobretot els caps de setmana, se'ls anomena "pixa-pins" o també de "Can Fanga".

Tots els pobles petits com el nostre que estem a quatre passes de les grans ciutats patim aquesta plaga dels "pixa-pins", i dic plaga perquè ho estant envaint tot, i si no pregunteu als pagesos de la comarca, que és veuen obligats a posar cadenes als camins i encerclar els camps fruiters, perquè no respecten res, ja que quan surten de ciutat els sembla, com diuen en castellà: "Que todo el monte es orégano" (fonoll).

Ordal corre el perill de què se'ns mengin de viu en viu, si no vigilem tots plegats. Com els ha passat tant a Vallirana com a Cervelló, que ja han perdut pràcticament tota personalitat com a poble, dit per ells mateixos en més d'un vegada.

No es tracta de variar el pas de tots els camins ni d'encerclar-ho tot, particularment en sóc bastant contrari, però no hem de tenir por ni vergonya de cridar l'atenció a qui sigui si veiem que no es respecten ni les propietats privades ni les públiques.

Jo mateix m'he trobat més d'una vegada, tot anant a caçar per aquests boscos i vinyes, amb l'excusa dels bolets, espàrrecs, cargols, etc..., veure que arpleguen tot el que se'ls posa a mà i si no els hi dius res, encara es creuen que hi tenen un dret. Així hem arribat! No em cansaré de dir que Ordal, malgrat les línies elèctriques, els incendis forestals i les pedreres, som un poble privilegiat, d'espais oberts i personalitat. Els qui millor ho saben són els fills d'Ordal que, per raons que ara no vénen al cas, varen haver d'emigrar a la ciutat i que a la més mínima s'escapen cap al seu poble estimat.

No ens deixem perdre, doncs, aquest privilegi de ser nosaltres mateixos, per moltes invasions de "pixapins" que ens arribin.

*Jaume Soler*

---

M'agrada molt córrer en bicicleta i quan surto fora del poble, és a dir, cap a la muntanya, veig uns senyals dibuixats a les pedres i no sé què volen dir. M'agradaria, si és possible, que em diguéssiu què volen dir i si n'hi ha d'altres.

Moltes gràcies.

*Ivan Ros*

---

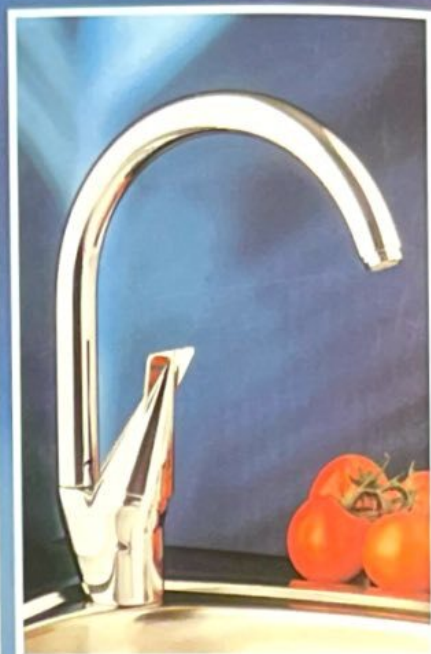
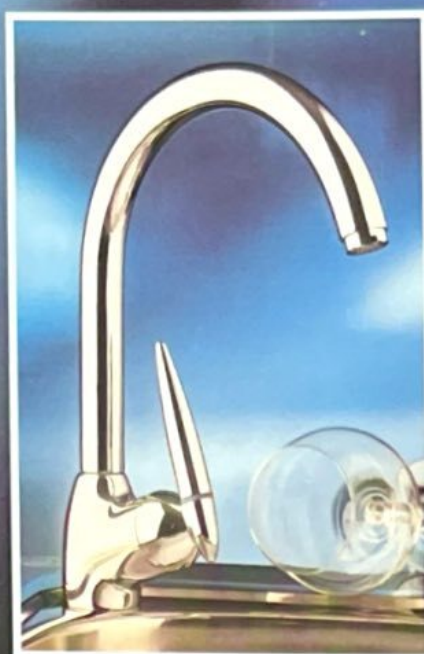
## L'ESPLAI VIU!

En un treball de recerca de final de curs, amb el títol "L'educació i el lleure a l'Esplai", una exmonitora va fer de nota: un excel·lent. En el dossier presentat plasmà, molt seriosament i de forma molt acurada, el treball que realitzen els joves monitors de forma totalment voluntària i desinteressada vers els nens d'Ordal.

Felicitats!

---

La rifa de l'Esplai Colònies d'Estiu 200 ha afavorit el Grup Infantil i Juvenil de Bellvitge (l'Hospitalet). El número guanyador és el 22.860.



Serie: Top tres

**TRES**  
Grifería

TRADICIÓN. EXPERIENCIA. SERVICIO.

Tel. (34) 938 17 91 77

[www.trescomercial.es](http://www.trescomercial.es) • [comercial@trescomercial.es](mailto:comercial@trescomercial.es)

**TRES COMERCIAL, S.A.**

Calle del Parque, s/n

08739 ORDAL (Barcelona) ESPAÑA

Apartado de correos 200

08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

(Barcelona) ESPAÑA